

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVII, БРОЙ 17

СОФИЯ, 16-30 СЕПТЕМВРИ 2016 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, bg.synodalpress@gmail.com

www.synodalpressbg.blogspot.bg

ЮБИЛЕЙ

Тържества във Видин по повод
200 години от рождението на
екзарх Антим Първи

Стр. 1, 4, 5

Живот, дело и служение

Стр. 1-6

АКТУАЛНО

• Освещаване на новия храм
„Св. Преображение Господне“
в Басарбовския манастир

• Възпоменание на загиналите
воини на връх Каймакчалан

Стр. 7

МЕЖДУНАРОДНИ ФОРУМИ

Да ходим по правите стъпки на правата вяра

„Всички трябва да ходим по правите стъпки на правата вяра“ – каза пред журналисти Негово Светейшество Българският патриарх Неофит при пристигането си в Благоевград. Той допълни, че „трябва да положим старание и да се ориентираме в духовния живот, в различните религиозни учения. Трябва да бъдем внимателни, когато се контактува с недобре подготвени вярващи. Да ходим по правите стъпки на правата вяра. Да си помагаме взаимно, защото служим на Бога и на нашия народ“.

Патриарх Неофит пристигна в областния център за участие в Международната среща на православните центрове за проучване на нови религиозни движения и гибелни култове на 22 септември – Деня на Независимостта на България. По този повод Светейшият патриарх пожела: „Нека да се радваме години напред на една истинска, достойна независимост! Да имаме независимост на нашето Отечество, което толкова е изстрадало. Нека да бягаме от лошите дела и лошите пътища!“ Минутни преди да влезе в сградата на Община Благоевград, за да се срещне с местната власт, патриарх Неофит сподели пред представителите на средствата за масова информация, че най-доброто, което може да се очаква е Църквата да получава помощта и подкрепата на другите институции.

„Огромна чест за общината ни е, че сте в нашия град, както и че сме домакини на тази международна конференция. Особена радост за нас е, че Ви посрещаме в такъв важен за страната ни ден – Деня на Независимостта на България“ – каза кметът на гр. Благоевград Атанас Камбитов при срещата си с Българския патриарх Неофит.

Градоначалникът посрещна председателя на Българската православна църква в кабинета си в Община Благоевград.

На стр. 3

ЮБИЛЕЙ

200 години от рождението на екзарх Антим Първи

Навършват се 200 години от рождението на Негово Блаженство Антим Първи – Видински митрополит, пръв екзарх на самостоятелната Българска църква, председател на Учредителното Народно събрание и на Първото Велико Народно събрание, духовник, държавник, политик, културно-просветен деец, общественик и патриот, който е роден в Лозенград през 1816 г.

По този повод във Видин, където е погребан великият българин и където се намира неговата гробница-мавзолей, осветена на 16.IX.1934 г., през цялата 2016 г. с различни инициативи се отбелязва тази годишнина.

По покана на Високопреосвещения Видински митрополит Дометиан Негово Светейшество Българският патриарх Неофит взе участие в празненствата, организирани от Видинска света митрополия. Предстоятелят на Българската православна

църква пристигна в епархията още предния ден. Програмата за честванията предвиждаше посещение на патриарх Неофит на 15 септември на новостроящата се храм „Св. Дух“ в Монтана.

В проявите на 15 и 16 септември участваха митро-

полити и епископи на Българската православна църква, представители на други Поместни православни църкви, гости и граждани на Видин.

С връчване на почетни медали с лика на екзарх Антим Първи започнаха тържествата по повод кръглата 200-годишнина от рождението на първия български екзарх. Почетните медали са специално изработени от организаторите на празненствата по повод юбилея на бележития йерарх на Българската православна църква. Награждането стана на 15 септември вечерта в Градската художествена галерия във Видин.

На стр. 4

Живот, дело и служение

Ваше Светейшество,
Ваши Високопреосвещенства,
Ваши Преосвещенства, Ваши
Високопреподобия,
Уважаеми отци,
Драги официални лица,
Скъпи гости,

Днес се навършват 200 години от рождението на Негово Блаженство екзарх Антим I, велик духовник, държавник и общественик, рагетел за чиста православна вяра, свободна България и изпълнен с всяко благословение български народ.

Негово Блаженство Антим е първият Видински митрополит и пръв български екзарх, виден политик и общественик, останал в историята като истински проповедник на евангелското слово, изявител на Христовата свобода, борец за независимостта на Българската църква и за засилване на нейната роля като обединител на народа. Негови са думите: „Ще бъда блажен, ако с моята саможертва възкръсне България за нов свободен живот!“

Той е роден през 1816 г. в Лозенград, Източна Тракия, със светско име Атанас Чалков.

През 1837 г. Атанас Чалков приема монашески постриг в манастира „Каракал“ на Света гора Атонска, с името Антим, в чест и памет на св. Антим, епископ

Никомидийски, който всяка година според църковния календар се чества на 3 септември. Впоследствие е зачислен в Хилендарския манастир. През 1843-1844 г. младият йеродякон Антим учи в най-реномираното светско училище в Османската империя.

През 1848 г. завършва с първия випуск богословското училище на Великата Христова църква в Халки, днешна Турция. От запазената диплома, написана на старогръцки език на пергамент през 1848 г., става ясно, че бъдещият екзарх е завършил училището с отличие, че преподавател по свещено богословие и философия му е бил ректорът Константин Тупалд, а сред погнусите е и този на Неофит йеромонах Рилски, професор по славянска филология.

След завършването на богословското училище на о. Халки постъпва в Одеската духовна семинария със стипендия, издействана от руския консул в Измир. Продължава образованието си в Московската духовна академия, която завършва през 1856 г. с магистърска степен по богословие. Заради изрядните си качества бил ръкоположен в йеромонашески сан лично от митрополит Филарет Московски.

На стр. 6

ХРОНИКА

България

Споразумение за сътрудничество между Русенския университет и Русенска митрополия

На 20 септември Негово Високопреосвященство Русенски митрополит Наум по покана на академичния съвет на Русенския университет „Ангел Кънчев“ посети висшето учебно заведение в престолния си град, посрещнат сърдечно от ректора проф. д-р Велизара Пенчева.

В тържествена обстановка бе подписано споразумение за сътрудничество между университета и Русенска митрополия. На събитието присъстваха: чл. кор. проф. д-р Христо Белоев – председател на Общото събрание на университета и председател на Общинския съвет на Община Русе, заместник-ректорите на университета, декани на факултети и др. Епархийският архиерей бе придружаван от дякон Орлин Янчев, секретар на Русенската митрополия, дякон Недялко Ди-

митров и г-н Огнян Узунов, координатор на съвместни проекти с университета.

С кратко слово проф. Пенчева припомни за взаимоотношенията между Русенския университет и Русенската митрополия в миналото, а митрополит Наум подчерта заслугите на Българската православна църква за родното ни образование.

Русенска митрополия

Храмът празник в село Карлиево

Храмът в село Карлиево, Пирдопска духовна околия, носи името на великия мъченик за вярата Евстатий. През 2013 година храмът в подбалканското село беше основно ремонтиран и обновен.

На 20 септември, за да отслужи света Литургия

по повод храмовия празник, тук пристигна Ловчанският митрополит Гавриил. В светата служба заедно с владиката служиха ставроф. ик. Кънчо Кабадийски от Ловеч и прот. Антоний Марчев – енорийски свещеник при храма.

След службата митрополит Гавриил поздравя вярващите с празника и пожела за молитвите на великия светия Евстатий Бог да умножи и усилва нашата вяра и да ни дарува духовно и телесно здраве.

Ловчанска митрополия

Патриарх Неофит се среща с представителя в България на ВКБ ООН г-н Матайс льо Рут

Негово Светейшество Българският патриарх Неофит се среща на 20 септември с новоназначения представител в България на Висшия комисариат за бежанците към Организацията на обединените нации (ВКБ ООН) г-н Матайс льо Рут, който е в страната ни от 5 месеца.

По време на двустранната среща, в която взеха участие и Бранички еп. Григорий и ставр. ик. Ангел Ангелов, бе обсъдена темата за бежанската криза, какви са причините за тази човешка трагедия, европейската политика по отношение на бежанците и страховете на обикновените българи пред лицето на тази бежанска вълна.

Г-н Матайс льо Рут сподели, че неговата основна цел е българското общество да бъде правилно и коректно информирано относно бежанците, за да не ескалират неоснователни страхове и нетърпимост по отношение на бежанците, както и останалият свят да бъде правилно информиран за отношението на българите към проблема с бежанците.

Като обърна внимание върху официалната позиция, която Светият Синод на БПЦ-БП изрази по отношение на бежанската криза, патриарх Неофит подчерта, че за нас е изключително важно да се запази етнически баланс на територията на България, мирът и сигурността на българските граждани, както и че усилията на политическите сили трябва да бъдат насочени към корена на това

човешко нещастие, да се работи за отстраняване причините за бежанската криза, защото иначе усилията за справяне с последствията биха били обречени.

В хода на разговора бе изтъкнато, че в България от векове мирно съжителстват хора от различни вероизповедания, че православните християни в страната ни се отнасят със състрадание към действително изстрадалите от ужасите на войната хора и проявяват към тях християнско милосърдие, като им помагат с каквото могат, без да ги делят по вяра и народност. Но и това, че българите помнят уроците на историята и тежките последици за България от турското нашествие – което стига до Виена, но се настанива трайно по българските земи за векове – и се боят от подобни трагични за страната ни сценарии.

В края на срещата Българският патриарх Неофит пожела успех на г-н Матайс льо Рут в „осъществяването волята Божия и в неговите трудове за благо на обществото“.

Отдел „Връзки с обществеността“

Тържествено отбелязване празника на София

Православната църква е отредила на 17 септември да чества паметта на светите мъченици Вяра, Надежда, Любов и тяхната света майка София.

Празничният ден започна с тържествена св. Литургия, отслужена в старинния столичен храм „Света София“.

Храмът, който е една от най-старите базилики у нас и по света и е сред най-големите забележителности на София (заради археологическите открития, които съдържат 18 века история, събрани на едно място), през последните години стана и предпочитано място за молитва. За това допринасят не само пастирските усилия на храмовото духовенство, но и обновеният интериор и завършилите археологически разкопки под основното ниво на църквата.

От рано сутринта храмът бе изпълнен с богомолен народ, който очакваше идването на Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит. Негово Светейшество пристигна придружен от софийския викарен епископ – Бранички еп. Григорий, и бе посрещнат от голямо множество столично духовенство. Негово Светейшество влезе тържествено в древния столичен храм, благослови стотиците вярващи и даде начало на празничната богослужба.

Светата Литургия бе възглавена от Българския патриарх Неофит, а заедно с него съслужиха Техни Преосвященства Бранички еп. Григорий и Маркианополски еп. Константин. В богослужбата взеха участие още ставр. ик. Ангел Ангелов – софийски протосингел и председател на храма,

ставр. ик. Мина Минчев – председател на митрополитската катедрала „Св. Неделя“ и член на Софийския епархийски съвет, предстоятели на столични храмове и софийски свещенослужители, и трима дякони, ръководени от митрополитския протодякон Иван Петков. Към столичното духовенство се присъединиха архимандрит Филип и ставр. ик. Нелуц Опря, представители съответно на Руската и на Румънската църква.

Десетки софиянци бяха изпълнили древния храм, сред които служители на Столична община и районни кметове, деканът на Богословския факултет към СУ проф. д-р Александър Омарчевски и проф. д-р Божидар Андон, общественици, ученици и миряни.

След като бе отслужена архиерейска св. Литургия в древния храм, софийското духовенство, водено от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит, се отправи в литийно шествие към мястото, определено за празничния водосвет.

На площада пред храма вече ги очакваше голямо множество държавни и официални лица. Сред тях бяха президентът на

Р България Росен Плевнелиев, председателят на Народното събрание Цецка Цачева, кметът на столицата Йорданка Фандъкова, министри, депутати, общински съветници и служители, и др.

След като бе приет строеят на почетния караул, съставен от представителни части на сухопътните войски, бе отслужен водосвет, предстван от Негово Преосвященство Бранички епископ Григорий, викарий на Софийския митрополит.

В края на чинопоследованието владиката се обърна към присъстващите с празнично слово, в което им преподаде призива на Негово Светейшество – да пазим нашия столичен град, окриляни от Божията Премъдрост, и с вярата, надеждата и любовта си да бъдем достойни нейни чедра.

С празнично слово към софиянци се обърна и кметът на столицата Йорданка Фандъкова. Знамето на София бе поръсено със светена вода и издигнато с тържествена церемония под звуците на Националния химн.

Държавните лица поздравиха Негово Светейшество и получиха първоначално му благословение и благопожелания.

Весела ИГНАТОВА

Варна празнува 108 години от Независимостта на България

С вдигане на националния флаг и молебен, отслужен от Варненския и Великопреславски митрополит Йоан, морската столица отбеляза 108 години от обявяването на Независимостта на България, провъзгласена с манифест на 22 септември 1908 г.

Десетки жители и гости на града се събраха на площад „Независимост“, за да почетат празничната дата. Сред официалните гости бяха областният управител Стоян Пасев, зам.-кметът на Варна Коста Базитов, зам.-командирът на ВМС командор Никола Каранов, председателят на ОбС Тодор Балабанов, генералният кон-

сул на Руската федерация във Варна Сергей Луканчук, народни представители, районни кметове.

Програмата продължи с тържествен военен марш и хоро.

Организатори на про-

явите са Община Варна, съвместно с Военноморските сили и Варненска и Великопреславска митрополия.

Варненска и Великопреславска митрополия

Да ходим по правите стъпки на правата вяра

От стр. 1

По време на официалната среща на Българския патриарх Неофит с областния управител на Благоевград Бисер Михайлов и кмета на града бяха обсъдени конкретни въпроси, касаещи сътрудничеството между Община Благоевград и БПЦ, и нейното поделение Неврокопска митрополия. Негово Високопреосвещенство Неврокопският митрополит Серафим изрази задоволството си от доброто сътрудничество, което има епархийската църква с местната светска власт и че по инициатива на кмета Камбитов тази година във всички училища на Благоевградска община учениците ще изучават предмета „Религия“.

В хода на разговора домакините запознаха патриарх Неофит със състоянието на храмовете и манастирите в района и го информираха за изграждането на нов православен храм на територията на бившите казарми. Бе изтъкнато, че настоящото правителство има особен ангажимент относно строежа и ремонта на храмове.

След края на срещата патриарх Неофит, придружен от домакините – митрополит Серафим, областния управител и кмета на града – се отправи към зала „22 септември“ за откриването на форума.

Светейшият Български патриарх благослови лично и поздравиха от свое име и от името на Св. Синод на БПЦ – Българска Патриаршия организаторите и участниците в срещата. В своето приветствие той каза: „Най-сърдечно ви поздравявам от наше име и от името на Св. Синод на Българската православна църква – Българска Патриаршия с откриването на Деветата Междуправославна среща на мрежата от унищителни за проучване на религиите и гибелните култове на тема „Фундаментализъм – ярност към традицията или модернизъм?“. Приветстваме усилията на всички ви, чрез организирането на подобни научни и пастирски форуми да посочвате и анализирате онези изопачени и пагубни учения, които отклоняват хората от истината и от пътя на спасението и погубват душите им, като припомняте кое е „словото на живия Бог, Който пребъдва доведи“ (1 Петр. 1:23) и коя е Църквата, която ни води към спасение.

Бог ни е дал да живеем във време, когато не само с бързи темпове се изменя външният облик на света около нас, но се променя и самият човек, изместват се основите на неговия светоглед. Разрушава се оная система от ценности, която в крепяла обществото ни в течение на векове и е предстателвала непогрозим ориентир в живота на хората. Зградата основа на традиционното разбиране за „добро“ и „зло“, „справедливо“ и „несправедливо“, „редно“ и „нередно“, „добродетел“ и „грях“ се разклаща под напора на всевъзможни модерни либерални идеи. А в такава обстановка на ценностна дезориентация, особено в периоди на социална и политическа нестабилност, се появяват нови и твърде сериозни заплахи за хората. Като реакция спрямо социалните проблеми и духовната деградация в днешното общество се появяват хора и цели организации, които под маската на връщане към изконната здрава традиция и на възраждане на традиционни ценности и морал се стремят да наложат на всяка цена и с всички средства радикални течения и псевдорелигиозни учения и така да погубят мнозина.

По думите на Самия Спасител и на светите апостоли светът върви не към укрепване във вярата, а към обезверяване (Лука. 18:8), не към приемане на истината, а към все по-голямо отстъпление от нея (2 Сол. 2:3-12). Затова и св. апостол Павел ни призовава: „И тъй, братя, стойте и дръжте предаванията, които научихте било чрез наше слово, било чрез наше послание“ (2 Сол. 2:15), като заръчва на всеки от нас: „Пази онова, що ти е предадено, и се отваряй от скверното празнодумство и от възраженията на лъжовната наука“ (1 Тим. 6:20).

Твърдо и непоклатимо трябва да стоим във вярата, която ни е оставил Господ Исус Христос и са ни предали Неговите апостоли и светите отци на Църквата, да не се отклоняваме нито наясно, нито наляво и да не се боим от нищо, защото на онези, които пазят заповедите, Господ обещава: „Аз съм с вас през всички дни до свършека на света“ (Мат. 28:20).

Приветете нашия първосветителски благослов за успешна работа на вашата среща! Благопожелаваме на всеки от вас, скъпи участници, просвещение „чрез Духа Светаго“ (1 Кор. 12:3), така че с благодатната подкрепа на Пресветата Троица всекиму да бъде дадено във взаимна любов и единомислие „да се прояви у него Духът за обща полза“ (1 Кор. 12:7) и за слава на божествения наш Наставник и Учител Господ Исус Христос.

От всички православни страни в Благоевград пристигнаха над 130 духовни лица и специалисти по превенция от религиозни секти, за да изнесат доклади и да се включат в дискусиата

по тазгодишната тема за фундаментализма.

Тези междуправославни срещи се провеждат ежегодно в различни страни. България, и по-специално Неврокопска епархия, е домакин за трети път, а един от основателите на Мрежата от инициативи за проучване на религиите и гибелните култове е приснопамятният Неврокопски митрополит Натанаил. Целта на дискусиите е да се обсъждат актуални за цялото общество въпроси, за да се постигне ефективно и практично противодействие на тоталитарните секти и гибелни култове, чиято дейност застрашава свободата и сигурността на всички хора и обществото.

В първия ден доклад изнесе проф. Александър Савин от православния Свето-Тихоновски хуманитарен университет в Москва на тема „Фундаментализъм в исляма: духовни, социални и културни последствия“. Проф. Савин изказа мнение, че терористичните актове, които се случват особено често през последните месеци, са проява на ислямски фундаментализъм, воден от националистически идеи, а най-притеснителното е неговата деструктивност. Савин разгледа и различните движения на ислямските партии, като обърна внимание на едно от тях, чиято основна цел е създаване на свръхдържава, обединяваща всички мюсюлмани шити, като им внушава, че са с особен род и произход. Проф. Савин обърна внимание и на ухабизма като най-радикалното разклонение в исляма. „Той се формира в борбата на арабите с разпадащата се ос-

манска империя. Проповедниците изказват мнение, че православните т.е. изповядващите традиционен ислям, трябва да бъдат премахнати. В ухабизма има и политическа страна. Всякакви форми на управление на държавността освен шерията са недействителни, поради което в това разклонение на исляма се практикува трактир, т.е. изключване от исляма“. „Разпространението на това учение в исляма става със средствата за масово осведомяване и образователната система, спортните клубове, затворите...“, смята професорът.

След проф. Савин говори Христос Якову, директор на Кипърския изследователски център. Неговата тема бе фокусирана върху проблема с хомосексуализма в съвременното и срещаща му с традиционализма. „В Европа много интензивно се насърчава „антирасисткото“ законодателство. Това е опит за изтласкване на онези, които имат различно мнение“, каза в доклада си Христос Якову. Той подчерта още, че малцинството (в лицето на хомосексуалната общност) не само се приравнява на мнозинството (в лицето на хетеросексуалните), но и вече се налага над него.

Освен проблема с хомофобията и хомосексуалността, бе засегнат проблемът с „православния фундаментализъм“, като бяха изказани и мнения за положителната страна на консерватизма в Православието, но примерите за това според дискутиращите са твърде малко. „Не знам дали можем да говорим за завръщане в традицията, защото не се връщаме към традицията, а я носим със себе си“, каза епископ Христофор от Кипърската архиепископия. Той подчерта, че „не ние пазим Истината, а се спасяваме и упътваме в Истината и вместо да казваме, че я пазим, е по-добре да кажем, че носим традицията, която показваме чрез живота си“.

За фундаментализма пък сред неправославните говори протопрезвитер Василий Георгюпос, доцент в богословския факултет на Солунския университет, в доклада си на тема „Протестантският фундаментализъм“.

Във втория ден от името на Негово Високопреосвещенство Порфирий, митрополит на Загреб и Любляна от СПЦ доклад на тема „Фундаментализъм сред православните и православната духовност“ прочете Карпаськият еп. Христофор. Докладът започна с цитат от светия старец Паисий Светогорец, че „християнът не трябва да бъде фанатик“. По думите на митрополита: Православната църква винаги е поставяла ценността на човешката личност и се е борила срещу религиозни фундаментализми. „Днес съществуват много видове фундаментализъм, който поначало е консервативно войнствено движение, което се придържа строго към спазването на све-

щените текстове“, каза в доклада си митрополит Порфирий. Според него появата на крайни, зилотски течения е едно общо явление, което се наблюдава във всички вероизповедания.

„Простият консерватизъм, православизъм, се изразява, когато Православието става идеология, която защитаваме, за да не бъде нарушена. Идеология, забележете, а не православие“. Според доклада терминът „фундаментализъм“ се явява едно по-обхватно движение, което може да включи крайния консерватизъм и фанатизъм. „В религиозната област тенденциите от фундаментализма се проявяват често с по-тежки последици на социално и обществено ниво. Основни черти на фундаментализма са завръщането и упорстването в традицията, както и убеждението, че „пазителят“ на тази традиция представлява някакъв вид съдия без разбиране на другия. Това кара фундаменталистите да приемат насилствени практики“, каза още в доклада си митрополит Порфирий. И още: „Фундаментализъм не е нов феномен, среща се навсякъде в света и във всяка една епоха. В православното християнство такива явления се намират в пълен възход. От гледна точка на индивидуалните различия е ясно, че винаги ще съществуват хора с такива наклонности“. Според митрополит Порфирий „духовният опит на Църквата и богословският подход показват, че такива движения са останали маргинални. Няма да е трудно човек да намери доводи за това, че фундаментализъм може да представлява разрушение на автентичната богословска мисъл“. „Трагично е, когато виждаме православен християнин да казва, че служи на Бога, а диаметрално се намира на другия край на нещата“. В заключение бе казано: „Лесно може да се направи изводът, че у Православието може да се срещне фундаменталистски прочит на отците на Църквата. Човек с фундаменталистски възгледи казва, че използва всички начини да запази вярата от модерните неща в света. Такъв човек се затваря в едно или две мнения от богатата църковна традиция. Необходимостта на тези човече да съгласуват този тесен подход към фундаментализма, води до превръщането на православие в идеология. Фундаментализъм се явява напълно противен на Православната църква, от живота на неизменната православна вяра, която се основава на седемте вселенски събора, пораждат разкол и оклеветаване на живота на православния християнин“, каза още митрополит Порфирий.

По програма, след митрополита на Загреб и Любляна, доклад изнесоха Техни благоговейства свещ. Антониос Панаи и свещ. Илия Кутрафурис от Кипърската православна църква, който бе на тема „Фундаментализъм в движението „Нова епоха“ (Ню Ейдж)“. Отците говориха за открития и прикрития вид фундаментализъм. „Може да бъде наречен прикрит фундаментализъм този, който използва термините на мультикултурализма и модерния изказ“, казаха в доклада си свещениците. По думите им движението Ню Ейдж използва социалните мрежи, медите за масово осведомяване, мултимедийни способности и пр. „Този вид фундаментализъм не се отдава на кланета, убийства с газ и пр., но се занимава с душевни убийства“, казаха още те. Отците споделиха и за родители, които са се възпротивили децата им да практикуват йога в детската градина.

След като бяха прочетени докладите, в дискусиата бе повдигнат въпросът и за разясняването и по-обстойно обяснение на термините „традиция“ и „модернизъм“.

Последва сформирването на работни групи, които подготвиха заключителните документи: „Фундаментализъм в исляма: духовни, социални и културни проявления“, „Фундаментализъм в сектите и новите еретически учения“, „Фундаментализъм сред православните и православната духовност“ и „Хомосексуалните и налагането на техните възгледи на обществото“. Проектодокументите бяха обсъдени и одобрени от участниците в срещата. Бе прието и общо комюнике, което ще бъде преведено на български, руски, гръцки и английски език и разпространено до всички Поместни православни църкви и средства за масова информация.

Заключително слово каза Карпаськият еп. Христофор, като благодари на Негово Светейшество патриарх Неофит за благословението, както и на Неврокопския митрополит Серафим за гостоприемството. „Благодаря на всички, защото положихте много жертви и работите за пастирската дейност на Църквата. Пожелавам ви Божията благодат да ви бъде дадена не само на небето, но и още сега – на земята“, каза епископ Христофор.

Деветата Международна среща на православните центрове за проучване на нови религиозни движения и гибелни култове бе закрыта с отслужването на сборна света Литургия в неделя, 25 септември, в благоевградския катедрален храм „Въведение Богородично“.

Ангел КАРАДАКОВ, Александра КАРАМИХАЛЕВА

От стр. 1

От Русия бъдещият екзарх се завръща в Цариград и Патриаршията го удостоява с архимандритско достойнство. Известно време е преподавател и ректор на богословското училище на о. Халки.

На 25 май 1861 г. Антим Първи получава епископски сан и е назначен за Преславски митрополит, но отказва да заеме поста си, докато не се реши българският църковен въпрос.

От 1865 г. митрополит Антим е ректор на Семинарията на остров Халки, а през 1868 г. е назначен за Видински митрополит. Същата година Антим Първи отхвърля църковното подчинение на Цариградската патриаршия и заедно с други архиереи повежда борба за независимата Българска църква.

С писмо от 16 декември 1868 г. Видинският митрополит Антим се отказва заедно със своето паство от ведомството на Цариградската патриаршия и се присъединява към Иларион Макариополски и Паисий Пловдивски, заедно с които подписва изложение до Цариградския патриарх.

След учредяването на Българската екзархия през 1870 г. Антим Видински участва във Привременния свети синод, подготвящ Първия църковно-народен събор, който трябва да приеме Екзархийски устав и да избере български екзарх.

На 20 февруари 1870 г. излиза султански ферман за учредяването на Българската екзархия. През март 1871 г. митрополит Антим е избран за член на Привременния синод на Българската екзархия и участва в Църковно-народния събор от 1871 г.

На 16 февруари 1872 г. Видинският митр. Антим е избран от Църковно-народния събор за български екзарх. Трябва да се отбележи, че свиканият през февруари 1872 г. Временен съвет на Екзархията избира за пръв български екзарх Ловчанския митрополит Иларион. Този избор обаче не е одобрен от Високата порта и на 16 февруари същата година Иларион Ловчански подава оставка и на негово място е избран Видинският митрополит Антим I.

Живот, дело и служение

Активният и просветен екзарх играе съществена роля в борбата с униатската пропаганда, за изграждане на Екзархията и за духовно-културно-просветното издигане на българския народ.

След жестокото потушаване на Априлското въстание и Баташките кланета, дали хиляди мъченици през 1876 г., по инициатива на екзарх Антим I са събрани доказателства за турските жестокости в Перуица и Батак. Екзарх Антим I ги обобщава в доклад, изпратен до посланиците на Великите сили в Цариград. Той уведомява и правителствата им за турските жестокости, като на свои разноски изпраща Марко Балабанов и Драган Цанков в Западна Европа, а сам оглавява делегация до турското правителство в защита на българския народ.

Деятелността на екзарх Антим I води до свикването на Цариградската посланическа конференция през декември 1876 година. Екзархът връчва на конференцията мемоар, с който иска подобрене участието на българския народ, като му се даде автономно управление в областните му граници, определени с фермана от 28 февруари 1870 г.

Великият везир Мухат паша иска от екзарха да оттегли мемоара и да го замени с друг, подобен на тези на другите патриарси, в смисъл, че техните народи са доболни от мира и правовия ред в Отоманската империя. „Не мога да изменя мемоара си – заявява категорично екзарх Антим. – Как мога да бъда благодарен на правителство, което коли, беси и притеснява тъй жестоко българите. Не, аз няма да изменя на народа си!“

Конференцията взема под сериозно внимание мемора на Екзархията и се изказва в полза на българския народ. Решението на конференцията обаче не се прилага и става причина за печалния завършек на екзаршеското служение и жертвено родолюбие на екзарх Антим Първи.

На 14 април 1877 г. с везирска заповед екзарх Антим I е свален от екзархийския престол. След кратък съг Мухат паша го осъжда на смърт за държавна измена. След скорошен пребрът в Отоманската империя присъдата е заменена със заточение.

На 17 юни 1877 г. екзарх Антим I е изпратен на заточение в Анкара, Мала Азия.

В писмо чрез митрополит Исидор до руския император Александър II, екзарх Антим I описва тежкото положение на българския народ и моли царя да се застъпи за България. Прочитайки го, Александър II се просъзлил и написал на него: „Да се освободи България!“

През март 1878 г., след освобождението от турско робство, в резултат на обща амнистия екзарх Антим отново заема екзархийския си пост и взема дейно участие в изграждането на новата българска държава.

От 14 февруари до 16 април 1879 г. екзарх Антим I

председателства Учредителното народно събрание, което избира подкрепения и от него проект за конституция.

От 17 април до 26 юни 1879 г. председателства Първото Велико народно събрание в Търново, което избира княз Батенберг за първи български княз. Екзарх Антим е избран и за председател на Първото обикновено народно събрание, но отказва да приеме поради старческа немощ и отслабени сили.

На Шипка екзарх Антим полага основния камък за издигане на първите паметници (които са руски и са построени през 1878-1881 г.) на героите, падали за свободата на България. Паметникът на свободата, който е най-големият и внушителен днес, е открит през 1934 г. на връх „Свети Никола“ (днес връх Шипка). Паметникът е осветен от Старозагорския митрополит Павел в присъствието на НВ цар Борис Трети.

По единодушно решение на Народното събрание Антим Първи оглавява делегация до Русия, която благодарни на руския народ и на Царя-Освободител Александър II за Освобождението на България.

Екзарх Антим се връща във Видин и поема ръководството на Видинската митрополия като митрополит, какъвто е бил преди да бъде избран за екзарх. Той завещава цялото си състояние за построяването на катедралата „Св. Димитър“, за изграждането на читалище и за развитие на просветното дело във Видин и построява голяма двуетажна прогимназия.

След Берлинския конгрес през лятото на 1879 г. Антим I организира масово събиране на подписи във Видинска и Врачанска епархии срещу решението за разпокъсване на Санстефанска България.

На 14 ноември 1885 г., през Сръбско-българската война, Антим I отказва да напусне обсадения Видин с думите: „Трупът на пастира трябва да бъде там, дето пада народ и войска“.

През 1887 г. той е генерал в Третото Велико народно събрание, което избира Фердинанд за български княз и го призовава публично да спазва Търновската конституция.

На 1 декември 1888 г. екзарх Антим I предава Богу дух в град Видин и е погребан, както споделя Видинският митрополит Неофит, „с подobaваща за сана и заслугите му към българската държава, народ и Православието на църква церемония в старата черква „Св. вмчк Пантелеймон“.

Нека бъде вечна и блажена паметта на великия син на България Екзарх Антим Първи! Да помним неговия живот, дела и завети и да ги предаваме на бъдещите поколения, за да просперират Църква, Родина и Род! Амин!

Архимандрит **ЕВТИМИЙ**

Патриарх Неофит донесе във Видин кръстчето от екзархийското було на екзарх Антим Първи

На 15 и 16 септември Негово Светейшество Българският патриарх Неофит бе на посещение в гр. Видин, за да оглави тържествата по повод отбелязването на 200-годишнината от рождението на екзарх Антим Първи, Видински митрополит, председател на Учредителното народно събрание, председател на Първото Велико народно събрание, депутат, общественик, родолюбец.

Негово Светейшество патриарх Неофит донесе във Видин за благословенна голяма реликва – кръстчето от шапката с монашеското було на Екзарха, което е украсявало и благославяло неговите достойни дела и е било свидетел на съкровени моменти от духовния и държавнически живот на този велик мъж.

Кръстчето е сребърно, с перли. Към него е прикрепен надпис, указващ, че е принадлежало на екзарх Антим Първи, както и възсечен печат, удостоверяващ истинността и достоверността на реликвата.

Кръстчето се съхранява от Негово Светейшество в реликвата, изпита свещен трепет и благодарност Богу, че го е удостоил с тази чест.

Видин, за да бъде стимул и вдъхновение за тържествуващите в името на Бога, Който е дал на България такъв достоен човек, пример и крепилото на българщината.

Кръстчето бе показано от Негово Светейшество и всеки, който се докосна до реликвата, изпита свещен трепет и благодарност Богу, че го е удостоил с тази чест.

Видинска епархия се сдоби с дреха на св. преподобна Петка-Параскева Търновска

на 16 септември – деня, посветен в чест и памет на екзарх Антим Първи по повод отбелязването на 200-годишнината от рождението му – по време на тържествената св. Литургия, оглавена от Негово Светейшество патриарх Неофит, в съслужение с митрополити, епископи – духовници от страната и чужбина, във Видин бе до-

несена дрехата на св. преподобна Петка-Параскева Търновска.

Дрехата на св. Петка бе донесена във Видин от митрополита на Сибир Лаврентий, който тържествено я връчи на Видинския митр. Дометиян за благословение на вярващите християни и на епархията. Свещената реликва ще бъде поставена за поклонение в

Клисурската света обител, край гр. Вършец.

Приветствие към руския архиерей отпраща митрополит Дометиян, който благодари за оказаната чест, Видинска епархия да се сдобие с тази светица – дрехата на св. Петка, и отново да почувства присъствието на светицата, както е било по време на нейното пребиваване във Видин от 1393 до 1396 г.

Митрополитът на Сибир подари и частица от светите мощи на св. Андрей, от Сибир, които да бъдат и духовна спойка между двете братски православни църкви.

На свой ред митрополит Лаврентий благодари и за възможността да вземе участие в тържествата, посветени на екзарх Антим Първи.

Освещаване на новия храм „Св. Преображение Господне“ в Басарбовския манастир

След дългогодишно очакване от клира и народа на Русенска епархия, на **18 септември** – Неделя след Въздвижение, стана освещаването на новопостроения храм „Св. Преображение Господне“ в Басарбовския манастир. То бе извършено от Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум В съслужение с гостуващите му от Румънската православна църква архiereи:

Негово Високопреосвещенство Теодосий, архиепископ на Томи, Негово Високопреосвещенство Варсануфий, архиепископ на Ръмник, Негово Преосвещенство Амвросий, епископ на Горгево. Румънските архiereи бяха придружавани и от архимандрити, дякони и миряни.

Техни съслужители бяха още: Негово Преосвещенство Велички епископ Сионий – изумен на Троянската св. обител, архим. Филип – официален представител в България на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил, ставр. Нелуи Опря, официален представител в България на Румънския патриарх Даниел, архим. Симон, изу-

мен на Бачковската св. обител, архим. Атанасий и др.

За молитвен спомен от тържеството Владиката погори на гостуващите му архiereи енголпиони с образа на св. Димитър Басарбовски, а архимандритите и архiereйските намесници бяха удостоени с нагърден кръст, грамоти и погарщи получиха и различни миряни, допринесли със своя труд и възможности за завършването на храма.

Видинският митрополит Дометиан поздрави високопреосвещения Наум „както един от най-дейните и достойни български архiereи“, връчвайки му орден „Екзарх Антим Първи“ и грамота.

На всички присъстващи в светлата обител бе предложена по черпка на манастирския чардак, както и корбан, приготвен от манастирското братство.

Предния ден, **17 септември**, по покана на Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум в гр. Русе гостува министър-председателят на Република България г-н Бойко Борисов. Посещението на премиера започна с поклонение в Басарбовския скален манастир, където с основното дарение на българското правителство бе довършен и се благоукрасява храмът „Св. Преображение Господне“.

По-късно г-н Борисов посети и сградата на Русенската митрополия, където бе посрещнат от епархийския архiereй. Митрополитът произнесе кратко слово и връчи на министър-председателя почетното отличие на Русенската св. митрополия – „Св. Димитър Басарбовски“, първа степен. Със същата награда втора степен бяха удостоени областният управител г-н Стефко Бурджиев, г-н Пламен Стоилов, кмет на община Русе, и г-н Пламен Нунев, народен представител, с чиято помощ в Басарбовския манастир и в момента продължава да се извършва цялостно обновяване.

На изпроводяк премиерът Борисов благодари на митрополит Наум за вниманието и връчването му отличие, отбелязвайки, че се радва на развитието на духовния живот в Русенска епархия и ще се старее да подкрепя, според възможностите си, предприетите от Владиката инициативи, които не са никак малко.

Св. Димитрие, Басарбовски чудотворче, моли Бога за нас!

мен на Бачковската св. обител, архим. Атанасий и др.

Скп гост на русенския кириарх бе и Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Дометиан, който взе молитвено участие в богослужението.

В светлия престол на храма бе вложена частица от мощите на св. великомъченик Пантелеймон.

В края на русенския кириарх Наум произнесе слово, в което припомни, че след избирането му за епархийски архiereй е заварил този храм в груб строеж, престоял така години наред, но благодарение съдействието на българското правителство и с дарения от миряни за по-малко от година храмът е завършен и обзаведен, а благоукрасяването му продължава и в момента.

АКТУАЛНО

Възпоменание на загиналите воители на връх Каймакчалан

Сто години след една от най-епичните битки в българската история – тази на Каймакчалан – на връха бе отслужена заупокойна молитва в памет на загиналите. Отдаването на почит към героите и отслужване на заупокойна молитва се прави за първи път на това историческо от времето на Първата световна война място.

На **20 септември** по инициатива на Министерството на отбраната бе организирано поклонение и заупокойна молитва на връх Каймакчалан – намиращ се днес на гръцкомакедонската граница. Там в далечната 1916 г. по време на Първата световна война намират смъртта си 3 120 български воители, сражавали се в неравностойна битка със сръбските си противници и отстоявали достойни българските позиции.

Трудният преход и ниската температура на връха (около 2 градуса) не уплашиха дошлите да се преклонят пред героичния подвиг на българските воители, дали живота си за нашето Отечество. За пръв път от сто години насам българска военна тръба зазвуча отново на заветния връх.

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и с разрешение на Негово Високопреосвещенство Флорински митрополит Теоклит, в чийто диоцез се намира връхът, високопреподобният архимандрит Атанасий (Султанов), председател на Българския храм „Св. Иван Рилски“ в Атина, отслужи заупокойна молитва за загиналите.

В своята проповед архим. Атанасий отбеляза: „Събрахме се тук, за да отпразнуваме молитва към Всеопределятеля Бога за душиите на загиналите тук, на това място български воители, бранили смело българските позиции. Днес всички ние с трудност изкачихме този връх и чувстваме определен дискомфорт от неблагоприятните климатични условия, които ни посрещнаха тук. Нека обаче в този миг си спомним за тях, за воините, които въпреки тези тежки условия – при сняг, студ, недостиг на боеприпаси и

лошо въоръжение, много често дори и без хляб – бранеха това място и не отстъпиха пред врага. Нека си спомним за тях и всички онези, които се бориха за вярата и свободата на нашето мило Отечество и благодарение на които днес живеем в независима България, член на Обединена Европа! Нека Бог упокои душиите на всички български воители, били се тук, но и на всички православни воители, загинали на това място! Бог да ги упокои сред праведните и вечна и блажена да е паметта им!“

Към събралите се се обърна и генерал-лейтенант Константин Попов, началник на отбраната на Република България. „Този връх ни събра и днес, след 100 години, да дойдем и да се поклоним пред подвига и на всички герои. Нека на този връх Господ ни отвори очите, за да прогледнем и да ни покаже пътя, за да станем по-силни и по-достойни – като онези, пред чиято памет се прекланяме“ – заяви генерал Попов.

Последва поднасяне на венци и цветя в знак на признателност. Накрая под звуците на военната тръба всички изпяха националния химн.

Идеята за организирането на това възпоменание на героите, загинали на Каймакчалан бе съгласувана от Негово Светейшество патриарх Неофит и генерал-лейтенант Константин Попов по време на срещата им през юни т.г., когато началникът на отбраната на Република България и председателят на БПЦ обсъдиха различни инициативи между Министерството на отбраната и Българската

православна църква, целящи съхраняването на паметта за славни исторически събития и личности за България и за здравяването на патриотичния дух у българите.

Боевете при Каймакчалан са част от Солунския фронт през Първата световна война, проведени през септември-октомври 1916 г. и са най-масовото високопланинско сражение по време на войната.

Бойните действия се развиват на над 2500 м надморска височина и в тях се сражават части на Дринската и Дунавската дивизии на Сръбската армия и 11-и пехотен Сливенски полк, подкрепен от отделни дружини от 33-ти пехотен Свищовски, 43-ти, 55-и, 56-и и 58-ми пехотни полкове, от българска страна. Те удържат връха 47 дни, срещу една плътна сръбска дивизия в съотношение 1 към 18.

3120 български воители намират смъртта си на връх Каймакчалан, известен в българската военна история и като „малката Шипка“. Сърбите губят над 5500 души, което според военните историци се дължи на българската артилерия.

Общо над 8000 православни християни са оставили костите си по чукарите на Каймакчалан.

На връха, познат още като връх Пророк Илия, през 1921 г. е изграден малък сръбски параклис. Има и костница, в която на едно място са положени костите на загиналите и от двете страни. Беше поставен и малък знак от българска страна за почит към българските герои.

Александра
КАРАМИХАЛЕВА

ПОКЛОННИЧЕСКИ ПЪТУВАНИЯ

Продължение от бр. 15

Впрочем, според житието сам светецът извещава за това на първия изумен Теофан, като му казва: „Да знаеш, че в следващите времена ще се преумножат греховете на човешкия род, благочестието и православието ще пострадат от насилието на безбожните агаряни, много свети места ще запустеят, ще замъкнат слабословията в светите манастири, много тела на светци ще бъдат пренесени от техните обители на други места.

Аз обаче се надявам на силата Христова и на Неговата пречиста Майка, че моите мощи не ще бъдат пренесени от това място, нито моят храм ще бъде в запустение“.

Отец Добрислав ни показва една малка каменна колонка пред храма и ни разказва, че поради голямото стечение на поклонници при мощите на светеца, султан Хамид (1876-1909) изпратил войска, за да раззонят народа. Водачът им взема мощите и тръгват към Крива паланка, но при портите на манастира му става лошо и започва да се олюлява на коня си. Питат го какво му е, а той дори няма глас да отговори, само дава знак с ръка да се връщат обратно към манастира. Оставят мощите и уведомяват султана какво се е случило. В отговор на това султан Хамид изпраща този знак, който да пази манастира от посегателства.

През 1570 г. турците правят цялостен опис на Кюстендилския санџак, в който документ Осоговският манастир е заведен като „Свети Отец“. Там подробно са описани сградите и имотите на манастира, между които: 3 църкви (вероятно като трета църква са записали старата камбанария с кръщелна), 12 параклиса, двуетажна гостоприемница, фурна, изба, хамбар, 900 овце, 500 кози, 130 едър рогат добитък, 3 ниви, зеленчукова градина, лозе и ливада, кошер и т.н. Споменават се и монасите: Степан (изумен), Теофил, Лука, Алпад, Матей, Игнатий, Стоян, Стефан, Варлам, Василий, Теодосий, Герасим, Атанасий, Иларион.

При голямото земетресение през 1585 г. много от манастирските сгради пострадали или били порутени. Според народната памет именно тогава бил разрушен старият манастирски храм, посветен на светеца, на чето място през 1847-1851 г. издигнали голямата манастирска църква в днешния ѝ вид. Делегация в състав Кюстендилския митрополит Висарион, осоговския изумен Гервасий и ъеромонах Стефан се отправил към Москва при руския цар Теодор Иванович, син на цар Иван Грозни, за да искат помощ за обновяването на манастира, която им била оказана.

През XVII в. била основана Крива паланка (Егри Деро) като турско военно укрепление. Тя бързо се разраства в град с около 800 къщи, което се отразило позитивно на материалното състояние на манастира. Турският пътеписец Евлия Челеби описва дивната красота на манастира и споменава, че монасите ежедневно посрещали по около 200 пътници, които хранели и подслонявали, оказвали им топло гостоприемство и ги изпращали с дарове според ранга и достойнството им.

ОТВЪД ГРАНИЦИТЕ

В манастира на св. Йоаким Осоговски

През 1689 г. избухва Карпошовото въстание, потушено жестоко три месеца по-късно. Погромът над населението и околността се отразил тежко и на манастира. През XVIII в. манастирът обеднява и запустява, за което свидетелства и св. Паусий Хилендарски.

След реформите в периода 1834-1839 г. в Турската империя сред поробените народи започва забележим подем както в икономическо, така и в духовно отношение. Монасите стават едни от главните носители на духовното възраждане на народите си. Няма данни за дейността на Осоговския манастир от ср. на XVIII до ср. на XIX в., поради което се предполага, че през този период той е бил разграбен, опожарен и изоставен. След църковната борба и учредяването на Българската екзархия през 1870 г. в църквите в района на Крива паланка започнало да се служи на славянски, а в училищата да се преподава на български.

От 1858 до 1878 г. изумен на манастира „Св. Йоаким Осоговски“ е именитият български духовник, книжовник и будител Аверкий Попстоянов (1858-1878). Роден в Дупница, учи първо в Рилския манастир, след това в Карловоц, Серес, Мелник и Букурещ на разноски на манастира. Учителствал във Видин (1835-1836), Казанлък (1836-1838) и в Кюстендил като главен учител на класното училище (1850-1858) и секретар на митр. Авксентий Велешки. През 1872 г. той поема преговорите за револуционния комитет, основан от Тодор Пеев, а негови помощници са свещеник Филотей, учителят в Крива паланка Димитър Петров Любенов и Димитър Пчелински. Отец Аверкий Попстоянов е автор на „Житие светоаго Григория“ (1852), „Ослашение кратко за българските геца“ и „Пособие за просвещение“ (1852), поучения и проповеди, преводи от гръцки и др.

През 1847 г. в Осоговския манастир при изуменството на хаджи Захарий започва изграждането на съборния манастирски храм, главна заслуга за което има градският първенец хаджи Стефан Бегликчия. Главен майстор е Андрей Дамянов (1813-1878), от прочутия Дебърски род Рензовци. Живописването на храма започва през 1884-та и приключва през 1945 г. През 1864 г. при изумен Аверкий Попстоянов започнал градежът на стария триетажен конак, чийто строеж приключва през 1905 г.

През 1897 г. са изградени двата хамбара – за жито и за ориз. През 1899 г. – конакът „Плочаница“, през първата половина на XIX в. – конакът с високата фаса-

да, през 1917 г. – конакът, който днес се нарича „туристически“, в периода 1936-1937 – Влашкият конак. В комплекса Влизат и кръщелна, малка сграда за записване на имена, хлебарница, казан за Варене на ракия, магерница, плевня и др.

През 1910 г. свлачище разрушава северната стена на голямата църква. Вероятно тогава е разрушена и старата камбанария, в близост до църквата „Св. Богородица“. Възстановяването на църквата приключва в края на 1931 г., а новата камбанария с кръщелната е издигната през 1929 г.

След Балканската и Междусъюзническата войни в последвалата ги Букурещки мирен договор от

28 юли 1913 г., за България остава само Пиринска Македония. Сърбия взема Вардарска, а Гърция – Егейска Македония, заедно с около 1 000 000 българско население. Българското църковно и учебно дело в Македония е унищожено. Десетки хиляди бежанци търсят спасение в България. Крива паланка и Осоговският манастир попадат във Владение на Белград.

В периода 1933-1940 в манастира идват повече от 25 монаси от различни сръбски и македонски манастири. От 1959 г. до 1967 г. в обителта се поддържало сестринство от Сърбия. След провъзгласяването на Македонската православна църква през 1967 г. манастирът се управлява от настоятелство, начело със старейшина на манастира.

От 1990 г. старейшина (и архиепископски заместник на Крива паланка от 1996 г.) е отец Добрислав Божковски, който взема дейно участие във всички фази на реставрацията на манастира.

Днес Осоговският манастир е в пределите на Република Македония в Полошко-Кумановска епархия на обявенията се през 1967 г. за автокефална, но все още непризната от сестрите Поместни православни църкви Македонска православна църква. Той е от т. нар. „манастири от отворен тип“, в него няма монаси, а функционира като културно и туристическо средище.

Приятният разговор с гостоприемния старейшина на манастира о. Добрислав ни насочи към отстоящата на ок. 90 км Лесновски манастир, основан от преп. Гавриил Лесновски. Имаше желание да го посетим, но не знаехме в какво състояние е той сега, на какво разстояние е, проходим ли е пътят до там и изобщо изпълнимо ли е това наше намерение. След уговорка с отец Добрислав да се върнем, за да преспим в Осоговския манастир, отпътувахме.

Но преди да разкажа за Лесновския манастир, ще вметна само, че когато се върнахме в Осоговския манастир, ни очакваше приятна изненада. Настаниха ни в една сграда с вид на малък дървен параклис с високи каменни основи, в която се влюбих от пръв поглед – надвисналият над реката бивш хамбар за ориз, сега преустроен в кокетна къща за гости.

Слава на Бога за всичко и на светия преподобен наш отец Йоаким Осоговски Чудотворец, чийто памет честваме на 16 август!

Слегла
Александра КАРАМИХАЛЕВА

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ за 2017 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синалодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.